

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
1015. Budapest, Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/3346-5/2015.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10 / 3346-5 / 2015.	
Érkezett: 2016 MÁRC 25.	
Példo: 1	Készítőiroda:
Melléklet: 0 db	21

Hivatkozással a tisztelt Alkotmánybíróság fenti ügyszámú 2016.02.09-i tájékoztatására, valamint az Alkotmánybírósághoz 2015.12.08-án érkezett alkotmányjogi panaszomra az alábbi hiánypótlást terjesztem elő:

[REDACTED] alatti lakos a törvényes határidőn belül egyedi ügyben érintett személyként

Alkotmányjogi panasz-kiegészítést

terjesztek elő a **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság** 2015. szeptember 23-i, **25.Beüf.10.450/2015/2. szám** alatti **Végzése**, illetve a **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9.B.661/2015/4. sz.** 2015.07.23-i **Végzése** ellen hivatkozással az **Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára**, illetve az **Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény 27. §-ára**.

A **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság** 2015. szeptember 23-i, **25.Beüf.10.450/2015/2. szám** alatti **Végzését** jogi képviselőm térti-vevényes formában 2015. 09. 29-én vette át, én pedig 2015.10.01-én találtam a postaládámban a nekem megküldött példányt. Így 2015.11.27-i alkotmányjogi panaszomat 2015.11.30-án – hétfőn - adtam postára ajánlott küldeményként.

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. Törvény **29. §-nak** való megfelelés okán elfogadni szíveskedjék a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség miatt, és **szíveskedjen megállapítani a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a Fővárosi Törvényszék végzését és a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság végzését az Alkotmánybíróságról szóló törvény 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni.**

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy jogszabályi lehetőség esetén szíveskedjenek meghallgatni, illetve személyes részvételemet ügyem tárgyalásakor lehetővé tenni.

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy a teljes iratanyagot az elsőfokú bíróságtól és a Fővárosi Törvényszéktől beszerezni szíveskedjék.

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy a teljes iratanyag beérkezését követően iratbetekintést biztosítani szíveskedjenek.

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben nem semmisíti meg a végzést, szíveskedjen iránymutatást nyújtani, hogy milyen lehetőségeim vannak az álláspontom érvényesítésére.

Indokolás

Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 27. § szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személyként fordulok alkotmányjogi panasszal tisztelt Alkotmánybírósághoz, mivel az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti, és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem.

Előzmények:

1) Álláspontom szerint [REDACTED] gyámügyi ügyintéző kislányom [REDACTED] védelembe vételi eljárásában bűncselekményt valósított meg.

[REDACTED]

ügyintézője a 2003.04.02 - től 2009.11.20-ig terjedő időszakról készült orvosi igazolást (**Ld. Főv. Önk. Károlyi Sándor Kórház és Rendelőintézet, 1046 Budapest, Görgey A. u. 30. Gyermek orthopédia - főorvos: [REDACTED] Ambuláns lap 012121032**) visszatűmözta, 2009.11.19-i bélyegzővel látta el és szignálta. Továbbá eltávolította az igazolás aljáról a 2009.11.20-i orthopédiai vizsgálat megtörténtét igazoló részt. 2009.12.21-én védelembe vételi határozatot hozott, melyben beállítása szerint nem történt meg a 2009.11.20-i orthopédiai vizsgálat, majd 2010.01.26-án ezzel a megcsontított irattal támasztotta alá a másodfok számára arra vonatkozó valótlan beállítását és állításait, hogy nem volt tudomása arról, hogy megtörtént a 2009.11.20-i orvosi vizsgálat a 2009.12.21-i védelembe vételi határozatot megelőzően. [REDACTED] **2010.01.26-i felterjesztésében a másodfokú hatóságnak a következőket írta valótlanul:**

„A gyámhatóság részére a 6736/56/2009. számú határozathozatal időpontjában rendelkezésre álló iratanyag szerint az utolsó orthopédiai kontroll 2007. június 01. napján történt, melyen fél év múlva kontrollt javasoltak (6736/51. számú iktatás) Az anya fellebbezés 9. pontjában írja, hogy mellékeli az orthopédiai vizsgálatokról, kondicionáló tornáról szóló papírt. A 2. számú melléklet tartalmazza másolatban az orthopédiai vizsgálatok eredményeit. A 2009.11.20 napjára datált orthopédiai vizsgálat 2009.11.20. napján realizálódott a fellebbezés 2. számú iratmásolata szerint, azonban az anya a határozat meghozatala időpontjáig nem tájékoztatta a hatóságot arról, hogy a 2009.11.18. napján történt tárgyalás után elvitte a gyermeket az orthopédiára, tehát a döntésnél nyilvánvalóan nem lehetett figyelembe venni azt, ami nem állt a gyámhatóság rendelkezésére.”

[REDACTED]

Ezzel a hivatalos irattal - melyhez csatolta a visszatűmözött megcsontított iratot is - [REDACTED] **hamis tanúaszt valósított meg, félrevezette a másodfokú hatóságot az alábbiak szerint:**

- 1) **Kétszeresen valótlan, hogy a „határozathozatal időpontjában rendelkezésre álló iratanyag szerint az utolsó orthopédiai kontroll 2007. június 01. napján történt”,** mivel a határozathozatal időpontjában 2009.12.21-én rendelkezésére

állt az igazolás arról, hogy az utolsó orthopédiai kontroll 2009.11.20-án történt.

- 2) **Valótlan, hogy „az anya a határozat meghozatala időpontjáig nem tájékoztatta a hatóságot arról, hogy a 2009.11.18. napján történt tárgyalás után elvitte a gyermeket az orthopédiára, tehát a döntésnél nyilvánvalóan nem lehetett figyelembe venni azt, ami nem állt a gyámhatóság rendelkezésére.”**, mivel a [REDACTED] a határozat 2009.12.21-i meghozatala előtt rendelkezett a 2009.11.20-i igazolással, annak révén tájékoztattam a hatóságot, hogy elvittem kislányomat a 2009.11.18. napján történt tárgyalás után az orthopédiára. Tehát a 2009.12.21-i döntésnél figyelembe lehetett és kellett volna vennie.

A visszadátumozott és megcsonkított irattal alátámasztott valótlanságait [REDACTED] hamis tanúzást követett, így a félretájékoztató másodfokú hatóság az ő bűncselekményét követően hagyta helyben az általam sérelmezett elsőfokú határozatot. Így a bűncselekménynek sértettje vagyok. Pécsi Józsefné fenti és más valótlanságainak, hamis iratszolgáltatásának a sértettje, szenvedő alanya voltam és vagyok a mai napig a **Be. 51. § (1) bekezdése** értelmében.

Szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a [REDACTED] bűncselekményét követően helyben hagyott határozat számos egyéb félrevezető elemet tartalmaz, mely valótlanságokat tartalmazó védelembe vételi határozat több eljáráshoz is megküldésre került, így hozzájárult az eljárások számomra kedvezőtlen kimeneteléhez, személyemhez fűződő jogaim, jóhírnevem megsértéséhez, a gyermekelhelyezés megváltoztatásához. Mindez jogaimat, jogos érdekeimet súlyosan sérti.

- 2) 2015.01.26-án sértettként feljelentést tettem a **Budapesti Nyomozó Ügyészségen** [REDACTED]

[REDACTED] ellen **hamis tanúzás, közokirat-hamisítást, hamis közokirat szolgáltatás, hivatali visszaélés**, a **Btk. 275 § (1) bekezdésébe** ütköző cselekedet, a másodfokú hatóság és ezáltal a bíróság félrevezetése miatt.

- 3) A **Budapesti Nyomozó Ügyészség Nyom. 161/2015. számú 2015.02.03-i Határozatával** - a hamis tanúzás miatt - feljelentésemet **elutasította a Be. 174. §-a 1) bekezdésének a) pontjára** hivatkozással, hogy a cselekmény nem bűncselekmény.

[Be. 53. § (1) A sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette,]

[Be. 199. § (2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,]

- 4) E határozat ellen 2015.02.26-i dátummal panaszt terjesztettem elő a **Fővárosi Főügyészségnél**, mivel az általam sérelmezett bűncselekmény – a határozat

érvelésével szemben - kimeríti a hamis tanúzás tényállását, a cselekménynek a jogszabályok értelmében sértettje vagyok. A határozat feljelentésem történeti tényállását hiányosan, illetve pontatlanul közvetíti, ezzel is magyarázható téves döntése.

[**Be. 195. §** (1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.]

[**Be. 196. §** (1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.]

5) Panaszomat a hamis tanúzás vétsége és más bűncselekmények miatt a **Fővárosi Főügyészség NÜ.2865/2015/1. szám** alatt utasította el 2015.03.20-i Határozatával.

[**Be. 199. §** (2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,]

[**Be. 229. §** (1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye - feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki -, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.]

6) Pótmagánvádlóként 2015.06.01-i dátummal [REDACTED] ellen Pótmagánvádas vádindítványt terjeszttem elő jogi képviselőm által 1. rdb., a Btk. 238. § (2) bekezdés c) pontjába ütköző, hamis okirat szolgáltatásával megvalósuló hamis tanúzás büntetével, továbbá 1. rdb., a Btk. 238. § (1) bekezdésébe ütköző az ügy lényeges körülményére tett valótlan vallomással megvalósuló hamis tanúzás büntetével, valamint fenntartom a jogot, hogy vádoljam 1 rb. a Btk. 274. § (1) bekezdésébe ütköző, de a hivatalos személy minőség miatt a 275. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntetével, továbbá 1 rb. a Btk. 237. §-ába ütköző hatóság félrevezetése vétségével.

[**Be. 229. §** (1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye - feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki -, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.]

7) A **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság** 2015. július 23-i **9. B. 661/2015/4.** számú **Végzésével** Pótmagánvádas vádindítványomat elutasította a **Be. 231. § (1) bekezdése** alapján, a **Be. 231. § (2) bekezdésének c) pontjára** hivatkozással azzal a megállapítással, hogy a vádindítványt nem jogosult nyújtotta be.

[**231. §** (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

(2) A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha

c) a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be,]

8) Pótmagánvádlóként, jogi képviselőm útján, a **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9. B. 661/2015/4. számú Végzése** ellen 2015. augusztus 5-i dátummal **fellebbezéssel** éltem. A **jogosultság** körében előadtam, hogy jogi álláspontom szerint az elsőfokú bíróság által felhívott Bk. véleményben és a joggyakorlatban megjelenő „főszabály” ellenére részletesen vizsgálni kell azt, hogy fennáll-e az adott bűncselekménynél konkrét személy tényleges vagy közvetlen sérelme.

Az Alkotmánybíróság 14/2015 (V.26.) AB határozata (a Debreceni Járásbíróság 44.B.2111/2013/4. számú és 44.B.2111/2013/6. számú végzése, valamint a Kúria Bfv.II.706/2014/2. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (pótmagánvádló jogi képviselete) rögzíti, *A pótmagánvád az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatában olyan, a vádkorrekatívumok rendszerébe tartozó jogintézményként jelenik meg, amely az ügyész közvádlói monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat.... az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a törvényhozónak nem volt alkotmányos – akár a tisztességes eljáráshoz való jogból, akár más alapjogból levezethető – kötelezettsége a pótmagánvád intézményének bevezetésére, így „[a] törvényhozó viszonylag tág mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a pótmagánvádra milyen esetekben ad lehetőséget, és milyen esetekben zárja ki.”*

Jogi álláspontom szerint a törvényhozó által megadott mérlegelési kört a jogalkalmazónak kell elvégeznie.

9) A **Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság** tanácsulésen meghozott 2015. szeptember 23-i, **25.Beüf.10.450/2015/2. szám alatti Végzésével** a **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9. B. 661/2015/4. számú Végzését** helyben hagyta a **Be. 231. § (2) bekezdésének c) pontjára**, a **Be. 347. § (4)** szerinti tanácsulésre, valamint a **Be. 271. § (1) bekezdésére** és csupán a **Btk. 238. § (2) bekezdés c) pontjába** ütköző **hamis tanúzás büntettére** hivatkozással, mondván, hogy azt nem az arra jogosult nyújtotta be.

[**Be. 231. § (1)** A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.
(2) A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha
c) a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be,]

[**Be. 347. § (4)** A másodfokú bíróság a végzés elleni fellebbezést bizonyítás felvétele esetén tárgyaláson, egyébként tanácsulésen intézi el.]

[**Be. 371. § (1)** A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, ha a fellebbezés alaptalan, illetőleg egyébként az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, vagy nem kell, illetőleg - a súlyosítási tilalom vagy a (2) bekezdés rendelkezése folytán - nem lehet megváltoztatni.]

[**Btk. 238. § (1)** A tanú, aki bíróság vagy más hatóság előtt az ügy lényeges körülményére valótlan vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja, hamis tanúzást követ el.

(2) A hamis tanúzásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni arra, aki
c) a 233. § (1) bekezdésének b) pontja esetén kívül büntető- vagy polgári ügyben hamis okiratot vagy hamis tárgyi bizonyítási eszközt szolgáltat.]

K é r e l e m

Kérem t. Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. Törvény **29. §-nak** való megfelelés okán elfogadni szíveskedjék a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség miatt, és **szíveskedjen megállapítani a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. szeptember 23-i, 25.Beüf.10.450/2015/2. szám alatti Végzését, illetve a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9.B.661/2015/4. sz. 2015.07.23-i Végzését az Alkotmánybíróságról szóló törvény 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni.**

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. szeptember 23-i, 25.Beüf.10.450/2015/2. szám alatti Végzésének alaptörvény-ellenessége

Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2015. szeptember 23-i, 25.Beüf.10.450/2015/2. szám alatti Végzése alaptörvény-ellenes, a bírói döntés érdemben megsértette az Alaptörvény rendelkezését, illetve az Alaptörvény megsértésével került meghozatalra. Az Alaptörvény megsértett rendelkezései a következők:

**Magyarország Alaptörvénye
(2011. április 25.)**

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság tehát tanácsulésen meghozott 2015. szeptember 23-i, **25.Beüf.10.450/2015/2. szám alatti Végzésével** a **Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 9. B. 661/2015/4. számú Végzését** helyben hagyta.

Indokolásában a **Be. 231. § (2) bekezdésének c) pontjára**, a **Be. 347. § (4)** szerinti tanácsulésre, valamint a **Be. 271. § (1) bekezdésére** és csupán a **Btk. 238. § (2) bekezdés c) pontjába** ütköző **hamis tanúzás büntettére** hivatkozással az elsőfokú bíróság vádindítványomat elutasító végzését abban a tekintetben hagyta helyben, hogy a **pótmagánvádas vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be.**

Kifejtette:

„Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádindítvány befogadását és a tárgyalás kitűzését megelőzően vizsgálta, hogy a hamis tanúzás bűncselekménye vonatkozásában pótmagánvádlóként fellépő [REDACTED] rendelkezik-e a vádindítvány benyújtására megfelelő legitimációval. A benyújtásra való jogosultság hiánya ugyanis a vádindítvány befogadását megelőzően elutasítási ok (Be. 231. § (2) bekezdés c) pont).

A hamis tanúzás büntettének jogi tárgya az igazságszolgáltatás rendje, a hatóságok törvényes működése. Ilyen módon a bűncselekménynek – minthogy az közvetlenül nem sérti konkrét személy jogait, vagy jogos érdekeit - nincs sértettje. A sértetti fellépés lehetőségét önmagában az a körülmény nem alapozza meg, hogy a hamis tanúvallomás, illetve a hamis okirat vagy hamis tárgyi bizonyítási eszköz szolgáltatása az érintettre hátrányos határozat meghozatalát eredményezi. A hamis tanúvallomás, illetve a hamis okirat vagy hamis tárgyi bizonyítási eszköz szolgáltatása – az ügy jellegéhez képest – egyes érintettekre nézve előnyös, másokra nézve hátrányos határozat meghozatalához vezethet, utóbbi azonban csupán származékos és nem közvetlen jog vagy érdeksérelem, következésképpen pótmagánvádlói fellépést lehetővé tevő sértetti pozíciót nem alapoz meg. (BH 2010.9.242, BH 2010.2.35, BH 2010.2125, BH 2009.1942).

A fentiekre is figyelemmel így a kerületi bíróság helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy a vádindítványban foglalt hamis tanúzás bűncselekménye vonatkozásában [REDACTED] – tekintettel arra, hogy ezen bűncselekménynek nem sértettje - pótmagánvádlóként fellépni nem jogosult, ezért az általa a hamis tanúzás vonatkozásában benyújtott vádindítványának a Be.231. § (2) bekezdés c) pontja alapján történt elutasítása törvényes.” **(Végzés 1-2.o.)**

I. A másodfokú bíróság azon fenti megállapításával, hogy „A hamis tanúzás büntettének jogi tárgya az igazságszolgáltatás rendje, a hatóságok törvényes működése. Ilyen módon a bűncselekménynek – minthogy az közvetlenül nem sérti konkrét személy jogait, vagy jogos érdekeit - nincs sértettje.” azt állítja, hogy a hamis tanúzás büntettének egyáltalán nincs sértettje.

Az ezt követő „A hamis tanúvallomás, illetve a hamis okirat vagy hamis tárgyi bizonyítási eszköz szolgáltatása – az ügy jellegéhez képest – egyes érintettekre nézve előnyös, másokra nézve hátrányos határozat meghozatalához vezethet, utóbbi azonban csupán származékos és nem közvetlen jog vagy érdeksérelem, következésképpen pótmagánvádlói fellépést lehetővé tevő sértetti pozíciót nem alapoz meg.” megállapításában pedig azt állítja, hogy a hamis tanúzás csupán származékos és nem közvetlen jog vagy érdeksérelem. Majd levonja a következtetést, hogy a hamis tanúzás pótmagánvádlói fellépést lehetővé tevő sértetti pozíciót nem alapoz meg és végeredményképpen tévesen alkalmazza a Be.231. § (2) bekezdés c) pontja alapján történt elutasítást, vagyis elvitatja jogos pótmagánvádlói legitimációját.

Vö. az alkalmazandó Be. - törvényi - jogszabályhellyel:

[51. § (1) Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

(2) A sértett jogosult arra, hogy

d) e törvényben meghatározott esetekben jogorvoslattel éljen.]

A hivatalos jogértelmezés szerint 1. A sértett fogalma: A büntetőeljáráásban sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette. A sértett többféle minőségben lehet részese az eljárásnak, lehet

feljelentő, sértett, magánvádló, pótmagánvádló, magánfél, tanú és, szakértői vizsgálat passzív alanya.

2. A sértett mint főszemély

Ezen szerepek közül a sértett akkor számít főszemélynek, ha mint magánvádló, pótmagánvádló, vagy magánfél is fellép.

Az alkalmazandó **Be. 51. §** (1) bekezdését figyelembe véve megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék tévesen értelmezi és alkalmazza ezt a jogszabályhelyet, a sértett fogalmát. Értelmezése lényege, hogy a törvényi tényállást, mely szerint „Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.”, szűkítően értelmezi, amikor nem sértettnek minősíti azt, aki számára a hamis tanúzás – vagyis a Btk. különös részében szereplő büntetendő cselekmény – sértettjeinek köréből alaphól kizár minden magánszemélyt, illetve azokat a magánszemélyeket, akik számára a hamis tanúzás csupán származékos és nem közvetlen jog vagy érdeksérelemnek minősülhet. Ezáltal a sértett fogalmát leszűkíti a „**közvetlen**” jog vagy érdeksérelem elszenvetettékre. Így téves jogértelmezése: Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény **közvetlenül** sértette vagy veszélyeztette.

E szűkítő és diszkrimináló értelmezés által – általánosságban és minden konkrét vizsgálat nélkül - a bíróság alaphól kizárja és elzárja a hamis tanúzás bűncselekményének kárvallottjait – és ezáltal jelen esetben engem is - a **Be. 51. §** (2) bekezdésében biztosított jogtól, nevezetesen, hogy „A sértett jogosult arra, hogy *d)* e törvényben meghatározott esetekben jogorvoslattal éljen, így elzárja őket a **Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk** (7) bekezdésében biztosított alapjogtól, mely szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A Be. 51. § (2) bekezdésében biztosított jogtól (A sértett jogosult arra, hogy *d)* e törvényben meghatározott esetekben jogorvoslattal éljen) való elzáráson keresztül elzárja a pótmagánvádas vádindítás feltételeit teljesítő pótmagánvádlókat, így elzárja őket a következő jogszabályhelyek által biztosított jogoktól:

Be. 53. § (1) A sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette,

Be. 199. § (2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének *a)* vagy *c)* pontja alapján utasították el,

Be. 229. § (1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye - feltéve, hogy a pótmagánvadás emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki -, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.

Be. 231. § (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

Elzárja továbbá a sértett pótmagánvádlót a fellebbezését tévesen elutasító végzés hatékony és jogszabályos megváltoztatásának lehetőségétől, a pótmagánvádas eljárás indításától és lefolytatásától, az alábbi jogszabályhelyre való tekintettel.

[Be. 372. § (1) Ha az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, és az ítéletét nem kell hatályon kívül helyezni, a másodfokú bíróság az ítéletet megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz.]

Összességében ezeknek a jogszabályoknak a megsértése az Alaptörvény által – a Be.-n keresztül – garantált jogorvoslati jogom megsértését eredményezi esetemben: *XXVIII. cikk (7)* bekezdése.

Álláspontom szerint az FT érvelése téves, a jogalkalmazó téves jogértelmezése elzárt a hatékony jogorvoslati lehetőségetől, a pótmagánvádas vádindítvány törvényben meghatározott előterjesztésétől, befogadásától, az eljárás lefolytatásától.

A Fővárosi Törvényszék tehát szűkítően értelmezte, tévesen alkalmazta a Be. 51. § (1) bekezdését (Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.) **így a jogalkalmazó téves jogértelmezése elzárt a hatékony jogorvoslati lehetőséget – a pótmagánvádas vádindítvány törvényben meghatározott elfogadásától, az eljárás lefolytatásától. A jelen ügyben kifogásolt bírósági döntésben kifejtett jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolja (akadályozza) a jogorvoslathoz való jog hatékony és tényleges érvényesülését. A Be. fenti jogszabályokkal ellentétes bírósági értelmezése egyúttal az Alaptörvényben garantált alapvető jog közvetlen gyakorolhatóságáról is dönt.**

Mivel a Fővárosi Törvényszék 28.Bkf.IV.11.394/2013/2. számú Végzésében az eljáró bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményező jogértelmezést fejtett ki, ezért kérem, hogy a t. alkotmánybíróság a végzést semmisítse meg.

II. A fenti szűkítő megközelítés egyben **Magyarország Alaptörvénye XV. cikk (1), illetve (2) bekezdését** is sérti:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Hiszen a Fővárosi Törvényszék végzésében kifejtett „közvetett” szemlélete alá eső feljelentők, ténylegesen sértett pótmagánvádlók nem minősülnek egyenlőnek a Be.-ben meghatározott sértettekkel, jogképességüket elvonják, illetve mivel a fentiek szerint az alaptörvénybeli jogorvoslathoz való jogukat elvonják, megkülönböztetésnek esnek áldozatul bizonyos helyzetben való különbség tétel útján. Így ennek a megkülönböztetésnek, diszkriminációnak vagyok szenvedő alanya.

III. **Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1)** bekezdésének (Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.) megsértése pedig szintén a fentiekben keresztül valósul meg, a szűkítő értelmezésnek a révén el vagyok zárva attól, hogy pótmagánvádas perben a sértetti pótmagánvádlói jogaimat törvény által

felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

IV. A pótmagánvádlói jogosultság körében

Álláspontomat maga az első fokon eljáró bíró - [REDACTED] - is alátámasztja, ugyanis saját maga írta korábban a következőket. Sajnálatos, hogy a bíró saját magával már nem ért egyet (Vö. elsőfokú végzésben az alábbiakkal ellentétes szemlélet):

„A hamis tanúzás törvényi tényállásának passzív alanya nincsen, a cselekmény eredményt nem tartalmaz. A védett jogi tárgy az igazságszolgáltatás rendje, a hatóságok törvényes működése. Ilyen esetekben alaposan kell vizsgálni azt, hogy a cselekménynek egyébként van-e sértettje, vagyis olyan személy, akinek a jogát vagy a jogos érdekét az adott cselekmény közvetlenül veszélyeztette. A bíróság megítélése szerint mindezt nem csak törvényi tényállás, hanem a konkrét cselekmény szintjén is vizsgálni kell.

A hamis tanúzás következtében sérülhet bizonyítás, valótlan tények kerülhetnek megállapításra, ebből következően a valóságtól eltérő tények alapján hátrányos következményekkel járó határozat születhet. Hangsúlyozni kell azonban hogy ez csak lehetőség, hiszen a hatóságok több bizonyítékot értékelnek eljárásuk során, egy hamis tanú vallomása, vagy hamis bizonyíték előtárása önmagában nem feltétlenül járhat az adott félre hátrányos határozat hozatalával. A bíróság megítélése szerint ezért a hamis tanúzás esetében nem kizárt a sértetti pozíció, és így a pótmagánvádló fellépése sem. Mindehhez azonban az szükséges, hogy a bűncselekmény olyan súlyú legyen, amely teljességgel kiveszi a valóság megállapításnak a lehetőségét a hatóság, illetve a bíróság kezéből, ez által a bűncselekmény elkövetése és a beállott hátrány között gyakorlatilag közvetlenné válik a kapcsolat.

A jelen esetben így konkrétan kell vizsgálni a pótmagánvádló által felvetett cselekményeket.” [REDACTED] ***bíró: Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság, 9.B.550/2014/4. sz. Végzés, 2014.06.24, 2.o.)***

Következésképpen fenntartom a fellebbezésemben szereplő álláspontot, mely szerint a bíróság által felhívott és a joggyakorlatban megjelenő „főszabály” ellenére részletesen vizsgálni kell azt, hogy fennáll-e az adott bűncselekménynél konkrét személy tényleges vagy közvetlen sérelme.

Az Alkotmánybíróság 14/2015 (V.26.) AB határozata (a Debreceni Járásbíróság 44.B.2111/2013/4. számú és 44.B.2111/2013/6. számú végzése, valamint a Kúria Bfv.II.706/2014/2. számú végzése elleni alkotmányjogi panasz (pótmagánvádló jogi képviselte) rögzíti, hogy „A pótmagánvád az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatában olyan, a vádkorrektívumok rendszerébe tartozó jogintézményként jelenik meg, amely az ügyész közvádlói monopóliumának gyakorlása eredményeként bizonyos, a sértetteket hátrányosan érintő következmények kiküszöbölésére szolgálhat.... az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a törvényhozónak nem volt alkotmányos – akár a tisztességes eljáráshoz való jogból, akár más alapjogból levezethető – kötelezettsége a pótmagánvád intézményének bevezetésére, így „[a] törvényhozó viszonylag tág mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a pótmagánvádra milyen esetekben ad lehetőséget, és milyen esetekben zárja ki.”

Álláspontom szerint a törvényhozó által megadott mérlegelési kört a jogalkalmazónak kell elvégeznie.

Esetemben is a törvényhozó által megadott mérlegelési kört a jogalkalmazónak kell elvégeznie, ám ezt se az elsőfokú, se a másodfokú bíróság nem tette meg, a Be. 53. § (1) bekezdését tévesen értelmezte, illetve a Be. 231. § (2) bekezdés c) pontját elutasítási okként tévesen alkalmazta. Ezt a másodfokú bíróság helyben hagyta. (ld. A hamis tanúzás büntettének jogi tárgya az igazságszolgáltatás rendje, a hatóságok törvényes működése. Ilyen módon a bűncselekménynek – minthogy az közvetlenül nem sérti konkrét személy jogait, vagy jogos érdekeit - nincs sértettje. A sértetti fellépés lehetőségét önmagában az a körülmény nem alapozza meg, hogy a hamis tanúvallomás, illetve a hamis okirat vagy hamis tárgyi bizonyítási eszköz szolgáltatása az érintettre hátrányos határozat meghozatalát eredményezi. A hamis tanúvallomás, illetve a hamis okirat vagy hamis tárgyi bizonyítási eszköz szolgáltatása – az ügy jellegéhez képest – egyes érintettekre nézve előnyös, másokra nézve hátrányos határozat meghozatalához vezethet, utóbbi azonban csupán származékos és nem közvetlen jog vagy érdeksérelem, következésképpen pótmagánvádlói fellépést lehetővé tevő sértetti pozíciót nem alapoz meg. (BH 2010.9.242, BH 2010.2.35, BH 2010.2125, BH 2009.1942).

A fentiekre is figyelemmel így a kerületi bíróság helytállóan jutott arra az álláspontra, hogy a vádindítványban foglalt hamis tanúzás bűncselekménye vonatkozásában [REDACTED] – tekintettel arra, hogy ezen bűncselekménynek nem sértettje - pótmagánvádlóként fellépni nem jogosult, ezért az általa a hamis tanúzás vonatkozásában benyújtott vádindítványának a Be.231. § (2) bekezdés c) pontja alapján történt elutasítása törvényes.” **(Végzés 1-2.o.))**

Így a jogalkalmazó téves jogértelmezése elzárt a hatékony jogorvoslati lehetőségem – a pótmagánvádas vádindítvány törvényben meghatározott elfogadásától, az eljárás lefolytatásától. A jelen ügyben kifogásolt bírósági döntésben kifejtett jogalkalmazói jogértelmezés közvetlenül befolyásolja (akadályozza) a jogorvoslathoz való jog hatékony és tényleges érvényesülését. A Be. 53. § (1) bekezdésének értelmezése, illetve a Be. 231. § (2) bekezdés c) pontjának bírósági értelmezése és alkalmazása egyúttal az Alaptörvényben garantált alapvető jog közvetlen gyakorolhatóságáról is dönt.

Mivel a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság végzése, illetve a Fővárosi Törvényszék Végzésében az eljáró bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében garantált jogorvoslathoz való jog sérelmét eredményező jogértelmezést fejtett ki, ezért kérem, hogy a t. alkotmánybíróság a végzéseket semmisítse meg.

A fentiek értelmében sérült az Alaptörvény még a tekintetben, hogy a végzések elzártak a bírósághoz való fordulás jogának gyakorlásától, illetve a pótmagánvádas fellépés gyakorlásának lehetőségétől a pótmagánvád jogintézményének bíróság általi újra bevezetése ellenére.

Sérült:

a XXV. cikk: Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

a XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A Fővárosi Törvényszék továbbá BH-kra alapítja jogértelmezését: „*következésképpen pótmagánvádlói fellépést lehetővé tevő sértetti pozíciót nem alapoz meg. (BH 2010.9.242, BH 2010.2.35, BH 2010.2125, BH 2009.1942).*”

Ezzel figyelmen kívül hagyja egyrészt az alábbiakat, másrészt BH-ák alapján jogalkotást végez jogalkalmazás, vagyis törvény, törvényben előírt jogszabályhely alkalmazása helyett. **A Be. 53. § (1) bekezdésének alkalmazása helyett a fenti BH-ák alapján hozza meg téves döntését,** tartalma nem jogértelmezés, hanem büntető jogalkotás.

1) A **Kúria 2394/2011. számú** büntető elvi határozatának megfelelően az ítélkezési gyakorlatra hivatkozás nem jogalapja, csupán támasza a konkrét ügyben hozott döntésnek.

2) A BH 61/2010. szerint a Be. nem határozza meg kifejezetten a sértett pótmagánvádlókénti igényérvényesítésének anyagi jogi kereteit. A Be. nem rendelkezik kifejezetten arról, hogy mely törvényi tényállások esetében van helye pótmagánvádnak.

A pótmagánvádlói jogosultságot alátámasztják az alábbiak is:

„1. **A pótmagánvád** a modern kontinentális államok büntetőeljárási modelljeit jellemző ügyészi vádmonopólium korrekтивumának egyik formája. Eredeti rendeltetése, hogy csökkentse a monopóliumból az igazságnak megfelelő büntető felelősségre vonásra származó esetleges veszélyeket **(politikai okból, szakmai tévedésből, előítéletes... hibás mérlegelés miatt súlyos bűncselekmények elkövetői büntetlenül maradnak a közvád hiánya miatt)**, ellensúlyozza a vádemelés megtagadásával, illetve a vádelejtéssel előálló, a vádhoz kötött bírósággal szemben érvényesülő ügyészi „túlhatalmat”.

A pótmagánvád a bünvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXIII. törvényben vált a magyar kodifikált jog intézményévé a XIX. században uralkodó, az eljárási funkciók megosztását és a vádrendszert modellként választó büntetőjogi eszmerendszer részeként, más európai (elsősorban osztrák és skót) szabályozási tapasztalatok alapján. A sértett jogát a pótmagánvádra a büntető perrendtartásról szóló 1951. évi III. törvényt módosító 1954. évi V. törvény megszüntette, majd közel

fél évszázad után a Be. ismét lehetővé tette.

Az új büntetőeljárási törvény előkészítésének koncepciójában a pótmagánvád felélesztésének gondolata nem a vádmonopólium veszélyeinek kiküszöbölésével összefüggésben fogalmazódott meg, hanem **a sértett igényérvényesítési lehetőségeinek és eljárási jogainak szélesítéseként.** A XX. század utolsó harmadától az ENSZ, az Európa Tanács és az Európai Unió keretében dokumentumokban fogalmazódtak meg azok a büntetőpolitikai törekvések, amelyek **a bűncselekmény állam által „háttérbe szorított” szereplője: az áldozat/sértett eljárási helyzetének javítására, jogainak bővítésére irányultak.** A pótmagánvád ismételt bevezetése elsősorban ezekkel a célokkal függött össze [2002/1994. (I. 17.) Korm. határozat 6. pont]. A Be.-hez fűzött indokolás ugyanakkor az igazságszolgáltatás legitimációs válságával, a közösségnek az igazságszolgáltatás elfogulatlan és pártatlan működésével kapcsolatban megfogalmazódó kételyeivel is indokolta a pótmagánvádat. Az általános indoklás „A büntetőeljárás társadalmi elismertsége, a polgárok együttműködése az igazságszolgáltatás szerveivel” című VI. pontjában a törvényjavaslat előkészítői kifejezésre juttatták azt a véleményüket, hogy **a hatósági tétlenség, illetve tárgyszerűtlen eljárás talán legfontosabb korrekciós eszköze a pótmagánvád. Álláspontjuk szerint a pótmagánvádlóként való fellépésnek akkor van helye, ha a hatóság döntése mérlegelésen alapult, és a sértettnek reális lehetősége van arra, hogy a bírósági döntést kikényszerítse.” (A határozat száma: 42/2005. (XI. 14.) AB határozat)**

„A törvényalkotó ugyancsak e szabályok között helyezte el azt a sértettek jogállását erősítő rendelkezést, amely szerint a vádemeléstől történő ügyészi elzárkózás bizonyos eseteiben lehetőségük van a pótmagánvadra (Be. 199. §).” **(Az Alkotmánybíróság 62/2006. (XI. 23.) AB határozata)**

„Be. ugyanis értelemszerűen csakis abban az esetben teszi lehetővé az ügyészségen kívül más számára a büntető bírósági eljárás megindítását és a vád képviselését, ha állami büntető igény nincs. Az Alaptörvény 29. cikkében rögzített kizárólagosság az állam „elsőbbségét” fejezi ki a büntető igényérvényesítése tekintetében, ha az állam e jogával nem kíván élni, úgy ez a kizárólagosság is megszűnik. Másik irányban a pontosított szöveg az ügyészség kizárólagos hatáskörét illetően az állami büntető igényérvényesítésére azt is megerősítette, hogy más állami szerv ilyenfajta jogosítványokat nem gyakorolhat az ügyészségen kívül.” **(AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3153/2013. (VII. 24.) AB HATÁROZATA, 2013.07.15.)**

Álláspontom szerint a büntető igény érvényesítése tehát állami feladat, így sem a sértettnek, sem más harmadik személynek nincs alkotmányos alapjoga a büntető igény érvényesítésének kikényszerítésére és az elkövető megbüntetésére, csupán **A pótmagánvád** rendeltetése, hogy csökkentse a monopóliumból az igazságnak megfelelő büntető felelősségre vonásra származó esetleges veszélyeket **(politikai okból, szakmai tévedésből, előítéletes... hibás mérlegelés miatt súlyos bűncselekmények elkövetői büntetlenül maradnak a közvád hiánya miatt), a sértett igényérvényesítési lehetőségeinek és eljárási jogainak szélesítése, a bűncselekmény állam által „háttérbe**

szorított” szereplője: az áldozat/sértett eljárási helyzetének javítására, jogainak bővítésére irányul, a hatósági tétlenség, illetve tárgyszerűtlen eljárás talán legfontosabb korrekciós eszköze a pótmagánvád, a pótmagánvádlóként való fellépésnek akkor van helye, ha a hatóság döntése mérlegelésen alapult, és a sértettnek reális lehetősége van arra, hogy a bírósági döntést kikényszerítse.

Akkor van helye, ha az ügyészség lemondott a jogáról (Ld. Bihari).

**Pótmagánvádlói legitimáció,
A pótmagánvádlói jogosultság körében**

A pótmagánvádlói fellépésem a **Be. 53. § (1) bekezdésére**, a **199. § (2) bekezdés a) pontjára**, továbbá a **Be. 229. § (1) bekezdésére** alapítom, feljelentésem a **Be. 174. § (1) bekezdés a) pontja** alapján utasították el, továbbá az ügyész a feljelentést elutasító határozat elleni panaszomat elutasította.

A Fővárosi Bíróság Büntető Kollégiumvezető 2008.EI.II.C.1/15. szám alatti Összefoglaló anyag a pótmagánvád jogintézményének gyakorlati kérdéseiről a Büntető Kollégium 2008. december 8. napján tartott ülése alapján anyag is ezeket a jogszabályi feltételeket nevezi meg a pótmagánvádlói fellépés lehetőségére nézve.

Vádindítványom megfelel a **Be. 231. § (1) bekezdésének**, nem utasítható el a **Be. 231. § (2) bekezdése c) pontjára** hivatkozással.

A Be. 53. § (1) bekezdése vonatkozásában kérem, hogy t. Alkotmánybíróság kérje be a teljes iratanyagot, mert beadványaimban részletesen megindokoltam, hogy miért vagyok közvetlen sértettje a [REDACTED] által elkövetett bűncselekményeknek. Illetve kérésre én is mellékelni tudom az eljárásban benyújtott irataimat e tárgykörben.

A fentiek értelmében az alábbiak szerint tettem eleget a törvényben meghatározott pótmagánvádlói jogosultságnak:

- **A Be. 53. § (1) bekezdése** alapján a sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette.

A pótmagánvád dogmatikai okainak megfelelően amikor az ügyész nem él a jogosítványjaival, tehát nem indít eljárást, nem emel vádat, vagy a vádat elejti, ezen negatív döntéseivel szemben a sértett a bírósághoz fordulhat, a pótmagánvád intézménye korrekciós lehetőséget teremt az ügyészi passzivitás esetére.

A pótmagánvádló fellépésének esetének felel meg, hogy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította (esetemben ld. fent 3)-as pont), a sértett pótmagánvádlóként léphet fel.

- **A Be. 195. § (1) bekezdése** alapján „Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt

nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”, valamint a

Be. 196. § (1) bekezdése alapján „Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.” **(esetemben ld. fent 4)-es pont)**

- **A Be. 199. §** (2) bekezdése alapján a panasz elutasítását követően „A sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,”

A sértett pótmagánvádlói joga a panasz elutasítását követően, hogy amennyiben a feljelentést azért utasították el, mert a feljelentett cselekmény nem bűncselekmény, akkor a sértett a panasz elutasításától számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel (Be. 229-233. §). (esetemben ld. fent 3)-as és 5)-es pont)

- **A pótmagánvádló fellépése a Be. 229. §** (1) bekezdése alapján „Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye - feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki -, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.”

Ha a feljelentést elutasító határozatot a nyomozó hatóság hozta meg, a sértett ez ellen bejelentett panaszát az ügyész bírálja el. A felettes ügyészhez csak az ügyészi döntés elleni panasz elbírálása tartozik. Ennek megfelelően a Be. hatályba lépése óta következetes gyakorlat szerint mind az ügyész, mind a felettes ügyész panaszt elutasító határozata megteremtette a pótmagánvádlókénti fellépés törvényes lehetőségét. Ezért a törvény úgy pontosítja az (1) bekezdés szövegét, hogy az ügyész vagy a felettes ügyész panaszt elutasító határozata esetén léphet fel a sértett pótmagánvádlóként. (esetemben ld. fent 3)-as, 5)-es és 6-os pont)

- **231. §** (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

A vádindítvány befogadása

- Az ügyészség által továbbított vádindítványt a bíróság megvizsgálja, és dönt annak elfogadásáról vagy elutasításáról. A vádindítvány elutasításának akkor van helye, ha az elkésett, mert annak benyújtására a 229. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidőn túl került sor; ha azt - az 56. § (4) és a 230. § (1) bekezdésében írtak kivételével - jogi képviselő nélkül nyújtották be; ha az nem jogosulttól származik; továbbá, ha a vád nem felel meg a 2. § (2) bekezdésében írt követelményeknek, illetve nem tartalmazza a 230. § (2) bekezdésében írt tartalmi összetevőket, kellékeket. Utóbbi esettel összefüggésben a (4) bekezdés rögzíti, hogy a személyi adatok hiányosságai nem alapozzák meg a vádindítvány elutasítását, amennyiben a terhelt személyazonossága a rendelkezésre álló adatok birtokában is kétséget kizáróan megállapítható.

Amennyiben a vádindítvány elutasítására a jogi képviselő vagy a benyújtásra való jogosultság hiányában került sor, úgy a pótmagánvádló a 60 napos határidőn belül ismételt benyújthatja azt, ha az elutasítás oka már nem áll

fenn. E lehetőség alapja nyilvánvalóan az, hogy a vádindítvány elutasítása esetén nem kerül sor a büntetőjogi felelősség kérdésében, res iudicata hatás kiváltására alkalmas döntéshozatalra. Ugyanakkor a törvényes vád hiányára, illetve a vád kellékhányára alapított elutasítás esetében a jogszabály - szemben az ügyészi vád alapján indult büntetőeljárásnak a 267. § (1) bekezdés j) és k) pontjaira alapított megszüntetését érintő joggyakorlattal - még a 60 napos határidőn belül sem teszi lehetővé a vádindítvány ismételt előterjesztését.

A panaszban felhozott, megsértett, illetve a megsértésben érintett jogszabályhelyek listája:

**Magyarország Alaptörvénye
(2011. április 25.)**

XV. cikk

- (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
- (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

**1998. évi XIX. törvény
a büntetőeljárásról**

Be. 51. § (1) Sértett az, akinek a jogát vagy a jogos érdekét a bűncselekmény sértette vagy veszélyeztette.

(2) A sértett jogosult arra, hogy

d) e törvényben meghatározott esetekben jogorvoslattal éljen.

Be. 53. § (1) A sértett az e törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) az ügyész vagy a nyomozó hatóság a feljelentést elutasította, vagy a nyomozást megszüntette,

Be. 199. § (2) A panasz elutasítását követően a sértett pótmagánvádlóként léphet fel, ha

a) a feljelentést a 174. § (1) bekezdésének a) vagy c) pontja alapján utasították el,

Be. 195. § (1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

Be. 196. § (1) Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.

Be. 229. § (1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye - feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki -, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.

Be. 231. § (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

(2) A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha

c) a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be,

Be. 347. § (4) A másodfokú bíróság a végzés elleni fellebbezést bizonyítás felvétele esetén tárgyaláson, egyébként tanácsulésen intézi el.

Be. 371. § (1) A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, ha a fellebbezés alaptalan, illetőleg egyébként az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, vagy nem kell, illetőleg - a súlyosítási tilalom vagy a (2) bekezdés rendelkezése folytán - nem lehet megváltoztatni.

Be. 372. § (1) Ha az elsőfokú bíróság jogszabályt helytelenül alkalmazott, és az ítéletét nem kell hatályon kívül helyezni, a másodfokú bíróság az ítéletet megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz.

1978. évi IV. törvény

a Büntető Törvénykönyvről

Btk. 238. § (1) A tanú, aki bíróság vagy más hatóság előtt az ügy lényeges körülményére valótlan vallomást tesz, vagy a valót elhallgatja, hamis tanúzást követ el.

(2) A hamis tanúzásra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni arra, aki

c) a 233. § (1) bekezdésének b) pontja esetén kívül büntető- vagy polgári ügyben hamis okiratot vagy hamis tárgyi bizonyítási eszközt szolgáltat.

Tisztelettel:

Budapest, 2015.03.18.

